

svig med nationale midler samt indbygger en overbygningsbestemmelse, for så vidt angår juridiske personer osv. Jeg synes, det er meget godt, at der har været en principiel tilslutning til det.

For så vidt angår det, der har været hovedspørgsmålet i debatten i dag, nemlig spørgsmålet om den følgelovgivning, der hører under andre ministerier, vil jeg gerne her tilkendegive, at jeg vil tage kontakt til de berørte ministerier, således at man under udvalgsarbejdet får en klar tilkendegivelse af, hvornår følgelovgivningen er på plads. Jeg synes, det er en relevant problemstilling, som er nævnt fra talerstolen, nemlig at den her lovgivning ikke kan ses fuldstændig isoleret, så det vil vi straks tage op, således at det tilgår Retsudvalget hurtigst muligt.

Det andet spørgsmål, som har været rejst bl.a. af SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har vedrørt den mere principielle stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt det er på sin plads at indføre strafskaerpelse også på det her punkt.

Jeg vil sige, at det er muligt, der er andre, der har udtrykt sig på den måde, som nogle gjorde her på talerstolen, og har sagt, at man altid skal straffe den personfarlige kriminalitet hårdere end den økonomiske kriminalitet. Jeg mener nu – det har jeg altid selv sagt – at man skal straffe den personfarlige kriminalitet mindst lige så hårdt som den økonomiske kriminalitet og altså ikke på den måde bestemme, at det ene nødvendigvis skal straffes så meget hårdere end det andet.

Men jeg synes faktisk, at det på det her område – ikke så overraskende – har været på sin plads at gennemføre en strafskaerpelse, ikke mindst fordi jeg synes, at strafværdigheden af de forbrydelser, vi her har med at gøre, er af en sådan karakter, at det er rigtigt at hæve straffesammenerne. Man har jo at gøre med kriminalitet, hvor det ikke er en sådan pludselig indskydelse eller en dårlig dag, der gør, at man begår en kriminel handling. En stor del af de forbrydelser, som lovforslaget omhandler, er jo forbrydelser, som er planlagt meget omhyggeligt og over lang tid, og hvor man bevidst forsøger at omgå regler.

Set i lyset af det synes jeg faktisk, at der er momenter, som bestemt taler for strafskaerpelser. Det er jeg naturligvis også klar til at svare på

under udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne her under førstebehandlingen tilkendegive, at jeg er meget glad for, at der har været så stor opbakning ikke mindst til det gode, solide arbejde, som Brydesholtudvalget udfører.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg vil selvfølgelig gerne sige tak til justitsministeren, for at justitsministeren er villig til at spørge de berørte ressortministre, hvornår man kan forvente lovgivningen kommer, således at vi i hvert fald kan få et tidspunkt for det.

Men kritikken gik ikke så meget på tidspunktet. Den gik mere på, at hvis vi mener noget med, at straffen skal skærpes i forbindelse med den her form for berigelseskriminalitet rettet mod offentlige midler i lyset af selskabstømmer-sagerne og andet, er sammenhæng i lovgivningen nødvendig.

Derfor vil jeg spørge justitsministeren, om justitsministeren ikke er enig i, at det virker temmelig usammenhængende, at man her vedtager en skærpelse af en paragraf i straffeloven, som træder i kraft den 1. juli 2005, men hvor vi reelt kan stå i en situation, hvor vi, hvis følgelovgivningen ikke er på plads, ikke kan bruge den til noget som helst.

Og derfor er spørgsmålet: Vil justitsministeren arbejde for, at vi får følgelovgivningen på plads inden den 1. juli 2005?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det kan jeg svare meget kort på til hr. Morten Bødskov. Ja, det vil jeg.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.